

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การเสนอข่าว ภาพข่าว และพาดหัวข่าว ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลการวิจัยดังนี้

1. ผลการแจกแจงด้านจำนวนและเนื้อที่ข่าว ตามเนื้อหาของข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ ก่อนและหลังยกเลิก พร. 42
2. ผลการแจกแจงด้านจำนวนและเนื้อที่ภาพข่าวตามเนื้อหาของภาพข่าวในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ ก่อนและหลังยกเลิก พร. 42
3. ผลการแจกแจงด้านจำนวนพาดหัวข่าว ตามลักษณะภาษาที่ใช้ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ ก่อนและหลังยกเลิก พร. 42
4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการแจกแจงด้านจำนวนและเนื้อที่ข่าวตามเนื้อหาของข่าว

จากข้อมูลมีข่าวที่ทำกรวิเคราะห์ 2,325 ข่าว เนื้อที่ 169,925 คอลัมน์นิ้ว จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ จำนวน 588 ฉบับ แบ่งเป็นช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร. 42 ช่วงละ 294 ฉบับ แบ่งเป็นชื่อฉบับละ 49 ฉบับ ดังตารางต่อไปนี้

จำนวน (ร้อยละ) และ เนื้อที่ (ร้อยละ) ข้าวตามเนื้อหาของข้าว

ตารางที่ 1 ไทยรัฐ

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)
ข้าวหนัก	142 (33.2)	9,898 (42.9)	115 (30.3)	16,933 (58.5)
ข้าวเบา	286 (66.8)	13,175 (57.1)	264 (69.71)	12,030 (41.5)
รวม	428 (100.0)	23,073 (100.0)	397 (100.0)	28,963 (100.0)

จากตารางที่ 1 พบว่าหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีจำนวนการนำเสนอข้าวหนักในช่วงก่อนขกเลิก พร.42 ร้อยละ 33.2 ซึ่งมากกว่าช่วงหลังขกเลิก พร.42 ที่มีจำนวนร้อยละ 30.3 แต่ในด้านของเนื้อที่การนำเสนอข้าวปรากฏว่า ช่วงหลังขกเลิก พร.42 กลับมีการนำเสนอข้าวหนักเป็นเนื้อที่ถึง ร้อยละ 58.5 ในขณะที่ช่วงก่อนการขกเลิก พร.42 มีเนื้อที่เพียง ร้อยละ 42.9

สำหรับข้าวเบา เป็นไปในลักษณะที่ตรงข้ามกับข้าวหนัก คือ ช่วงหลัง ยกเล็ก ปร.42 มีจำนวน การนำเสนอข้าวเบา ร้อยละ 69.7 ซึ่งมากกว่า ช่วงก่อนยกเล็ก ปร.42 ที่มีจำนวนร้อยละ 66.8 แต่เมื่อวัดเนื้อที่แล้ว ในช่วง ก่อนยกเล็ก ปร.42 มีการนำเสนอในเนื้อที่ที่มากกว่า คือ ร้อยละ 57.1 ในขณะที่ช่วงหลังยกเล็ก ปร.42 มีเนื้อที่คิดเป็นร้อยละ 41.5

ตารางที่ 2 เดลินิวส์

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน	เนื้อที่	จำนวน	เนื้อที่
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ข้าวหนัก	140 (27.5)	17,907 (46.7)	79 (17.4)	14,385 (42.9)
ข้าวเบา	369 (72.5)	20,402 (53.3)	374 (82.6)	19,151 (57.1)
รวม	509 (100.0)	38,309 (100.0)	453 (100.0)	33,536 (100.0)

จากตารางที่ 2 พบว่า หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ในช่วงหลังยกเลิก
 พร.42 มีการนำเสนอข่าวหนักลดลง ทั้งจำนวนและเนื้อที่ คือ ร้อยละ 17.4
 และ 42.9 จากช่วงก่อนยกเลิก พร.42 มีร้อยละ 27.5 และ 46.7
 ขณะที่การนำเสนอข่าวเบาที่มีเพิ่มมากขึ้น หลังจากยกเลิก พร.42 แล้ว ทั้ง
 จำนวนและเนื้อที่ คือ ร้อยละ 82.6 และ 57.1 จากเดิม ร้อยละ 72.5
 และ 53.2

ตารางที่ 3 มติชน

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)
ข่าวหนัก	193 (67.0)	18,471 (72.6)	164 (66.4)	16,922 (79.7)
ข่าวเบา	95 (33.0)	6,955 (27.4)	83 (33.6)	4,308 (20.3)
รวม	509 (100.0)	38,309 (100.0)	453 (100.0)	33,536 (100.0)

จากตารางที่ 3 พบว่า หนังสือพิมพ์มติชน มีการนำเสนอข่าวหนักและ
 เบาในช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ในด้านจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก

โดยข้าวหนักมีจำนวน ร้อยละ 67.0 และ 66.4 ข้าวเบามีจำนวน ร้อยละ 33.0 และ 33.6 ส่วนด้านเนื้อที่มีความแตกต่างพอสมควร โดยข้าวหนักมีพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ 72.6 และ 79.7 ข้าวเบามีพื้นที่ ร้อยละ 27.4 และ 20.3

ตารางที่ 4 สยามรัฐ

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)
ข้าวหนัก	272 (72.5)	20,310 (80.5)	229 (65.4)	18,163 (75.7)
ข้าวเบา	103 (27.5)	4,914 (19.5)	121 (34.6)	5,817 (24.3)
รวม	375 (100.0)	25,224 (100.0)	350 (100.0)	23,980 (100.0)

จากตารางที่ 4 พบว่า หนังสือพิมพ์สยามรัฐ มีการนำเสนอข้าวเบา เพิ่มมากขึ้น ในช่วงหลังยุคเลิก ปร.42 ทั้งจำนวน และเนื้อที่ คือร้อยละ 34.6 และ 24.3 จากเดิมมีจำนวนและ เนื้อที่ เท่ากับร้อยละ 27.5 และ 19.5 ในขณะที่จำนวนและเนื้อที่ข้าวหนักลดเหลือเพียงร้อยละ 65.4 และ 75.7 จากเดิม ร้อยละ 72.5 และ 80.5

ตารางที่ 5 แนวนหน้า

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)
ข้าวหนัก	148 (73.6)	18,005 (81.4)	140 (74.0)	17,855 (81.6)
ข้าวเบา	53 (26.4)	1,114 (18.6)	49 (26.0)	4,016 (18.4)
รวม	201 (100.0)	22,119 (100.0)	189 (100.0)	21,871 (100.0)

จากตารางที่ 5 พบว่า หนังสือพิมพ์แนวนหน้า มีการนำเสนอข้าวหนัก และข้าวเบา ทั้งทางด้านจำนวน และเนื้อที่ ในช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ไม่แตกต่างกันมากนัก คือมีจำนวนข้าวหนัก ร้อยละ 73.6 มีเนื้อที่ร้อยละ 81.4 ในช่วงก่อนยกเลิก พร.42 และ เมื่อยกเลิก พร.42 มีจำนวนข้าวหนักเพิ่มขึ้นเพียง ร้อยละ 0.4 และมีเนื้อที่เพิ่มขึ้นเพียง ร้อยละ 0.2

เช่นเดียวกับจำนวน และเนื้อที่ของข้าวเบา ที่ลดลงเพียง ร้อยละ 0.4 และ 0.2 ในช่วงหลักยกเลิก พร.42

ตารางที่ 6 บ้านเมือง

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)
ชาวหนัก	115 (21.8)	18,752 (52.4)	82 (17.8)	10,856 (36.2)
ชาวเบา	413 (78.2)	17,022 (47.6)	378 (82.2)	19,053 (63.7)
รวม	528 (100.0)	35,774 (100.0)	460 (100.0)	29,909 (100.0)

จากตารางที่ 6 พบว่า หนังสือพิมพ์บ้านเมือง จะมีจำนวนและเนื้อที่ของชาวเบาเพิ่มขึ้น ภายหลังมีการยกเลิก พร.42 ไปแล้ว กล่าวคือ จะมีจำนวนชาวเบาเพิ่มเป็น ร้อยละ 82.2 และมีเนื้อที่เพิ่มเป็น ร้อยละ 63.7 จากเดิมที่มีจำนวน ร้อยละ 78.2 และมีเนื้อที่ ร้อยละ 47.6

ส่วนชาวหนัก ในช่วงหลังยกเลิก พร.42 มีจำนวนลดลงในปริมาณที่เท่าๆ กับ การเพิ่มของชาวเบา คือมีจำนวนลดลง ร้อยละ 4 มีเนื้อที่ลดลง ร้อยละ 16.2 จึงมีจำนวนชาวหนักเหลือเพียง ร้อยละ 17.8 จากเดิม ร้อยละ 21.8 และมีเนื้อที่เหลือ ร้อยละ 36.2 จากเดิม ร้อยละ 52.4

2. ผลการแจกแจงด้านจำนวนและเนื้อที่ภาพข่าวตามเนื้อหาของภาพข่าว

จากข้อมูลมีภาพข่าวที่ทำการวิเคราะห์จำนวน 1,117 ภาพ เนื้อที่ 18,985 คอลัมน์นิ้ว จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ จำนวน 588 ฉบับ แบ่งเป็นช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ช่วงละ 294 ฉบับ ชื่อฉบับละ 49 ฉบับ ดังตารางต่อไปนี้

จำนวน(ร้อยละ)และเนื้อที่(ร้อยละ)ภาพข่าวตามเนื้อหาของภาพข่าว

ตารางที่ 7 ไทยรัฐ

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)
เหมาะสม	266 (96.4)	2,748 (91.0)	269 (97.1)	5,053 (95.2)
ไม่เหมาะสม	10 (3.6)	271 (9.0)	8 (2.9)	259 (4.9)
รวม	276 (100.0)	3,019 (100.0)	277 (100.0)	5,312 (100.0)

จากตารางที่ 7 พบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีการนำเสนอภาพข่าวที่เหมาะสมเพิ่มขึ้นทั้งด้านจำนวนและเนื้อที่ ภายหลังจากที่มีการยกเลิก ปร.42 แล้ว แต่ปริมาณการเพิ่มมีไม่มากนัก คือ เพิ่มเพียง ร้อยละ 0.7 และ 4.2 ส่วนภาพข่าวที่ไม่เหมาะสม ในช่วงหลังยกเลิก ปร.42 มีจำนวนลดลง ร้อยละ 0.7 แต่กลับมีเนื้อที่ในการนำเสนอเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ 3.9

ตารางที่ 8 เดลินิวส์

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)
เหมาะสม	267 (91.7)	5,861 (91.2)	226 (94.6)	5,799 (95.4)
ไม่เหมาะสม	24 (8.3)	563 (8.8)	13 (5.4)	278 (4.6)
รวม	291 (100.0)	6,424 (100.0)	239 (100.0)	6,077 (100.0)

จากตารางที่ 8 พบว่า หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ในช่วงหลังยกเลิก
 ปร.42 มีการนำเสนอภาพข่าวที่เหมาะสมเพิ่มมากขึ้น ทั้งในด้านของจำนวนและ
 เนื้อที่ เป็นสัดส่วนเดียวกับการลดลงของภาพที่ไม่เหมาะสม คือ มีจำนวนภาพที่
 เหมาะสมเพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.9 และมีเนื้อที่เพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 4.2 เช่นเดียว
 กับการลดลงจำนวนและพื้นที่ของภาพข่าวที่ไม่เหมาะสม

ตารางที่ 9 มติชน

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน	เนื้อที่	จำนวน	เนื้อที่
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
เหมาะสม	112 (99.1)	1,937 (99.5)	91 (98.9)	2,410 (98.6)
ไม่เหมาะสม	1 (0.9)	8 (0.5)	1 (1.1)	33 (1.4)
รวม	113 (100.0)	1,945 (100.0)	92 (100.0)	2,443 (100.0)

จากตารางที่ 9 พบว่า การนำเสนอภาพข่าวของหนังสือพิมพ์มติชน ในช่วง ก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก ทั้งในเรื่องของภาพข่าวที่เหมาะสม และภาพข่าวที่ไม่เหมาะสม อย่างไรก็ตามในช่วง หลังยกเลิก พร.42 หนังสือพิมพ์มติชน มีการนำเสนอภาพข่าวที่ไม่เหมาะสมเพิ่มขึ้น โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.2 และมีเนื้อที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.9

ตารางที่ 10 สยามรัฐ

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)
เหมาะสม	131 (99.2)	2,169 (99.5)	167 (99.4)	2,641 (99.0)
ไม่เหมาะสม	1 (0.8)	12 (0.5)	1 (0.6)	26 (1.0)
รวม	132 (100.0)	2,181 (100.0)	168 (100.0)	2,667 (100.0)

จากตารางที่ 10 พบว่าการนำเสนอภาพข่าวของหนังสือพิมพ์สยามรัฐ มีการ เพิ่มและลดลงของเนื้อที่ของภาพข่าวที่เหมาะสมและ ไม่เหมาะสมเท่ากัน คือในขณะที่ภาพข่าวที่เหมาะสมมีเนื้อที่ลดลง ร้อยละ 0.5 ในช่วงหลังยกเลิก ปร.42 เนื้อที่ของภาพข่าวที่ไม่เหมาะสมก็เพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.5 เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 11 แนวนหน้า

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)
เหมาะสม	88 (100.0)	2,218 (100.0)	111 (100.0)	2,654 (100.0)
ไม่เหมาะสม	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)
รวม	88 (100.0)	2,218 (100.0)	111 (100.0)	2,654 (100.0)

จากตารางที่ 11 พบว่า หนังสือพิมพ์แนวนหน้า ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ในด้านของการนำเสนอภาพข่าวในช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42 ทั้งในเรื่อง ของจำนวนและเนื้อที่ นั่นคือ หนังสือพิมพ์แนวนหน้า ไม่มีการนำเสนอภาพข่าวที่ไม่ เหมาะสม

ตารางที่ 12 บ้านเมือง

เนื้อหา	ก่อน		หลัง	
	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	เนื้อที่ (ร้อยละ)
เหมาะสม	215 (99.1)	5,416 (99.2)	214 (100.0)	5,366 (100.0)
ไม่เหมาะสม	2 (0.9)	45 (0.8)	0 (0.0)	0 (0.0)
รวม	217 (100.0)	5,416 (100.0)	214 (100.0)	5,366 (100.0)

จากตารางที่ 12 พบว่า หนังสือพิมพ์บ้านเมือง มีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอภาพข่าว ในช่วงหลังขกเลิก พร.42 คือ มีการลดการนำเสนอภาพข่าวที่ไม่เหมาะสมจากเดิมที่เคยมีจำนวน ร้อย 0.9 และมีเนื้อที่ ร้อยละ 0.8 ให้หมดไป เหลือแต่เพียงการนำเสนอภาพข่าวที่เหมาะสมเท่านั้น

3. ผลการแจกแจงพาดหัวข่าวตามภาษาที่ใช้

จากข้อมูลในแบบวิเคราะห์ข่าวมีข่าวที่ทำการวิเคราะห์ 2,325 ข่าว จากหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ จำนวน 588 ฉบับ ก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ช่วงละ 294 ฉบับ ชื่อฉบับละ 49 ฉบับ ดังตารางต่อไปนี้

จำนวน (ร้อยละ) พาดหัวข่าวตามลักษณะภาษาที่ใช้

ตารางที่ 13 ไทยรัฐ

เนื้อหา	ก่อน	หลัง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เหมาะสม	406 (94.9)	367 (96.8)
ไม่เหมาะสม	22 (5.1)	12 (3.2)
รวม	428 (100.0)	379 (100.0)

จากตารางที่ 13 พบว่า หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าว ในช่วงหลังยกเลิก พร.42 กล่าวคือ มีการเพิ่มและลดของการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าวที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมเท่ากัน คือ ในขณะที่มีการเพิ่มการใช้ภาษา ที่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว ร้อยละ 1.9 ก็มีการลดการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว ร้อยละ 1.9 เช่นเดียวกัน

ตารางที่ 14 เดลินิวส์

เนื้อหา	ก่อน	หลัง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เหมาะสม	507 (99.6)	453 (100.0)
ไม่เหมาะสม	2 (0.4)	0 (0.0)
รวม	509 (100.0)	453 (100.0)

จากตารางที่ 14 พบว่า ภายหลังจากการยกเลิก ปร.42 แล้ว หนังสือพิมพ์เดลินิวส์มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าว คือ จากเดิมที่มีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าวอยู่ ร้อยละ 0.4 ปรากฏว่า หลังยกเลิก ปร.42 ไม่มีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว

ตารางที่ 15 มติชน

เนื้อหา	ก่อน	หลัง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เหมาะสม	286 (99.3)	247 (100.0)
ไม่เหมาะสม	2 (0.7)	0 (0.0)
รวม	288 (100.0)	247 (100.0)

จากตารางที่ 15 พบว่า มีความเปลี่ยนแปลงในการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์มติชน ในช่วงหลังการยกเลิก ปร.42 กล่าวคือ การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าวหมดไป จากเดิมที่มีอยู่ ร้อยละ 0.7

ตารางที่ 16 สยามรัฐ

เนื้อหา	ก่อน	หลัง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เหมาะสม	375 (100.0)	350 (100.0)
ไม่เหมาะสม	0 (0.0)	0 (0.0)
รวม	375 (100.0)	350 (100.0)

จากตารางที่ 16 พบว่า ในช่วงก่อนและหลังการยกเลิก ปร.42 การใช้ภาษาในการพาดหัวข่าว ของหนังสือพิมพ์ สยามรัฐไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ไม่มีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว

ตารางที่ 17 แนวนั้น

เนื้อหา	ก่อน	หลัง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เหมาะสม	199 (99.0)	189 (100.0)
ไม่เหมาะสม	2 (1.0)	0 (0.0)
รวม	201 (100.0)	189 (100.0)

จากตารางที่ 17 พบว่า มีความเปลี่ยนแปลง เล็กน้อยในการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าวของหนังสือพิมพ์แนวนั้น นั่นคือ การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ซึ่งก่อนยกเลิก พร.42 มีอยู่ร้อยละ 1 หมดไป เหลือเพียงการใช้ภาษาที่เหมาะสม ในการพาดหัวข่าว

ตารางที่ 18 บ้านเมือง

เนื้อหา	ก่อน	หลัง
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
เหมาะสม	527 (99.8)	460 (100.0)
ไม่เหมาะสม	1 (0.2)	0 (0.0)
รวม	528 (100.0)	460 (100.0)

จากตารางที่ 18 พบว่า มีความเปลี่ยนแปลง การใช้ภาษาในการพาดหัวข่าว ของหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ในช่วงหลังการยกเลิก พร.42 เล็กน้อย คือ ในส่วนของการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว ซึ่งเดิมมีอยู่ ร้อยละ 0.2 หดหายไป

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยช่วงก่อนและหลังยกเลิก
ปร.42 มีการเสนอข่าว "หน้าหนึ่ง" แตกต่างกัน

ตารางที่19 จำนวนและพื้นที่การนำเสนอข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) เปรียบเทียบ
ระหว่างช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42

	จำนวน (ชิ้น)		พื้นที่ (ตารางนิ้ว)	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ภาพรวม	47.08	42.56	3,467.00	3,309.48
t= 7.03 P-value= .000			t= 2.51 P-value= .014	

จากตารางที่19 พบว่า ในช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์ราย
วันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ ที่ทำการวิเคราะห์ มีการเสนอข่าว "หน้าหนึ่ง" โดย
เฉลี่ย 47.08 ข่าว/วัน ช่วงหลังยกเลิก ปร.42 มีการนำเสนอข่าว"หน้าหนึ่ง"
โดยเฉลี่ย 42.56 ข่าว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .000 ซึ่งต่ำกว่า .05

นอกจากนี้ ในส่วนของพื้นที่การนำเสนอข่าว พบว่า ในช่วงก่อนขกเล็ก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีพื้นที่ในการนำเสนอข่าว "หน้าหนึ่ง" 3,467.00 ตารางนิ้ว/วัน ช่วงหลังขกเล็ก พร.42 มีพื้นที่ในการนำเสนอข่าว 3,309.48 ตารางนิ้ว/วันมีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .014 ซึ่งต่ำกว่า .05

แสดงให้เห็นว่า ในช่วงก่อนและหลังขกเล็ก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย มีการนำเสนอข่าว "หน้าหนึ่ง" ที่แตกต่างกัน ตามสมมติฐาน ทั้งจำนวนและพื้นที่

สมมติฐานที่1.1 หลังขกเล็ก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณเชิงคุณภาพปริมาณ และ เชิงคุณภาพ มีการนำเสนอข่าวหนัก มากขึ้น

ตารางที่20 จำนวนและพื้นที่การนำเสนอข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังขกเล็ก พร.42

	จำนวน (ชิ้น)		พื้นที่ (ตารางนิ้ว)	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ข่าวหนัก	5.70	4.06	560.16	663.68
	t= 4.88 P-value = .000		t=-1.90 P-value= .061	

จากตารางที่ 20 พบว่า ในช่วงก่อนยกเลิก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ มีการนำเสนอข่าวหนัก 5.70 ข่าว/วัน ช่วงหลังยกเลิก พร.42 มีการนำเสนอข่าวหนัก 4.06 ข่าว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .000 ซึ่งต่ำกว่า .05

ในส่วนของพื้นที่ พบว่า ในช่วงก่อนยกเลิก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ มีการนำเสนอข่าวหนัก 560.16 ตารางนิ้ว/วัน ช่วงหลังยกเลิก พร.42 มีการนำเสนอข่าวหนัก 663.33 ตารางนิ้ว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .061 ซึ่งสูงกว่า .05

แสดงให้เห็นว่า ในช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ มีการนำเสนอข่าวหนักแตกต่างกันในส่วนของจำนวน โดยช่วงก่อนยกเลิก พร.42 มีจำนวนข่าวหนักมากกว่าช่วงหลังยกเลิก พร.42 ในขณะที่ในส่วน of พื้นที่การนำเสนอข่าวไม่มีความแตกต่างกัน ถือว่าเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 21 จำนวนและพื้นที่การนำเสนอข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพทั้งปริมาณ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42

	จำนวน (ชิ้น)		พื้นที่ (ตารางนิ้ว)	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ข่าวหนัก	5.41	4.54	742.35	587.81
	t = 2.94 P-value = .004		t = 4.75 P-value = .000	

จากตารางที่ 21 พบว่า ช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพกึ่งปริมาณ มีการนำเสนอข่าวหนัก 5.41 ข่าว/วัน และช่วงหลังยกเลิก ปร.42 มีการนำเสนอข่าวหนัก 4.54 ข่าว/วัน มีค่า P ที่ระดับ นัยสำคัญ .004 ซึ่งต่ำกว่า .05

ในส่วนของพื้นที่ช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพกึ่งปริมาณ มีการเสนอข่าวหนัก 742.35 ตารางนิ้ว/วัน และช่วงหลังยกเลิก ปร.42 มีการเสนอข่าวหนัก 587.81 ตารางนิ้ว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .000 ซึ่งต่ำกว่า .05

แสดงให้เห็นว่า ในช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพกึ่งปริมาณมีการนำเสนอข่าวหนักที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านของจำนวนและพื้นที่ โดยช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 จะมีการนำเสนอข่าวหนักมากกว่า ถือว่าเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 22 จำนวนและพื้นที่ในการเสนอข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42

	จำนวน (ชิ้น)		พื้นที่ (ตารางนิ้ว)	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ข่าวหนัก	9.37	8.08	800.08	722.27
	t= 3.64	P-value= .000	t= 2.40	P-value=.018

จากตารางที่22 พบว่าหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพมีการนำเสนอข่าวหนัก ในช่วงก่อนยกเลิก พร.42 9.37 ข่าว/วัน และช่วงหลังยกเลิก พร.42 8.08 ข่าว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .000 ซึ่งต่ำกว่า .05

ในส่วนของพื้นที่ หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพมีการนำเสนอข่าวหนักในช่วงก่อนยกเลิก พร.42 800.08 ตารางนิ้ว/วัน และ ช่วงหลังยกเลิก พร.42 722.27 ตารางนิ้ว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .018 ซึ่งต่ำกว่า .05

แสดงให้เห็นว่า ในช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพมีการนำเสนอข่าวหนักที่แตกต่างกัน โดยช่วงก่อนยกเลิก พร.42 จะมีการนำเสนอข่าวหนักมากกว่า ทั้งในด้านของจำนวนและพื้นที่ ถือเป็น การปฏิบัติเสขสมมติฐาน

สมมติฐานที่1.2 หลังยกเลิก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณมีข่าวหนักเพิ่มขึ้น มากกว่าหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพทั้งปริมาณ และหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณทั้งคุณภาพมีข่าวหนักเพิ่มขึ้นมากกว่าเชิงคุณภาพ

จากตารางที่20-22 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 3 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์เชิงปริมาณ เชิงปริมาณทั้งคุณภาพ และเชิงคุณภาพ ต่างมีจำนวนและพื้นที่การนำเสนอข่าวหนักลดลงในช่วงหลังยกเลิก พร.42 ดังนั้นสมมติฐานข้อนี้จึงถูกปฏิเสธเช่นเดียวกับ สมมติฐานที่ 1.1

สมมติฐานที่2 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 มีการนำเสนอภาพข่าว "หน้าหนึ่ง" ต่างกัน

ตารางที่ 23 จำนวนและพื้นที่การนำเสนอภาพข่าว (เฉลี่ยต่อวัน)
เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42

	จำนวน (ชิ้น)		พื้นที่ (ตารางนิ้ว)	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ภาพรวม	22.85	23.17	482.81	508.91
	t= -.63 P-value= .532		t=-2.55 P-value=.012	

จากตารางที่ 23 พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ ที่ทำการวิเคราะห์ มีการนำเสนอภาพข่าว "หน้าหนึ่ง" โดยเฉลี่ย 22.85 ภาพ/วัน และช่วงหลังยกเลิก พร.42 มีการนำเสนอภาพข่าว "หน้าหนึ่ง" โดยเฉลี่ย 23.17 ภาพ/วันมีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .532 ซึ่งมากกว่า .05

ในส่วนของพื้นที่ หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยช่วงก่อนยกเลิก พร.42 มีการนำเสนอภาพข่าว "หน้าหนึ่ง" โดยเฉลี่ย 482.81 ตารางนิ้ว/วัน และช่วงหลังยกเลิก พร.42 มีการนำเสนอภาพข่าว "หน้าหนึ่ง" โดยเฉลี่ย 508.91 ตารางนิ้ว/วันมีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .012 ซึ่งต่ำกว่า .05

แสดงให้เห็นว่า ในช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีการนำเสนอภาพข่าว "หน้าหนึ่ง" แตกต่างกันตามสมมติฐาน แต่จะแตกต่างกันเฉพาะในด้านของพื้นที่ โดยช่วงหลังยกเลิก ปร.42 จะมีพื้นที่ในการนำเสนอภาพข่าว"หน้าหนึ่ง" มากกว่าช่วงก่อนยกเลิก ปร.42

สมมติฐานที่ 2.1 หลังยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ เชิงกึ่งคุณภาพกึ่งปริมาณ และเชิงคุณภาพ มีการเสนอภาพข่าว "หน้าหนึ่ง" ที่ไม่เหมาะสมน้อยลง

ตารางที่ 24 จำนวนและพื้นที่การนำเสนอภาพข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42

	จำนวน (ชิ้น)		พื้นที่ (ตารางนิ้ว)	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ไม่เหมาะสม	.72	.44	17.74	10.00
	t= 1.57	P-value= .120	t= 1.58	P-value= .118

จากตารางที่ 24 พบว่า ในช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณมีการนำเสนอภาพข่าวที่ไม่เหมาะสม .72 ภาพ/วัน และช่วงหลังยกเลิก ปร.42 มีการนำเสนอภาพข่าวไม่เหมาะสม .44 ภาพ/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .120 ซึ่งมากกว่า .05

ในส่วนของพื้นที่ ช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ มีการเสนอภาพข่าวที่ไม่เหมาะสม 17.74 ตารางนิ้ว/วัน และช่วงหลังยกเลิกมีการนำเสนอภาพข่าวไม่เหมาะสม 10.00 ตารางนิ้ว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .118 ซึ่งมากกว่า .05

แสดงให้เห็นว่า ในช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ ไม่มีความแตกต่างในการนำเสนอภาพข่าวไม่เหมาะสม ทั้งจำนวนและพื้นที่ ถือเป็น การปฏิบัติเหมาะสมมาตรฐาน

ตารางที่ 25 จำนวนและพื้นที่การนำเสนอภาพข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพทั้งปริมาณ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42

	จำนวน (ชิ้น)		พื้นที่ (ตารางนิ้ว)	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ไม่เหมาะสม	.10	.00	.96	.00
t= -	P-value= -		t= -	P-value= -

จากตารางที่ 25 พบว่า ในช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพทั้งปริมาณ มีการเสนอภาพข่าวที่ไม่เหมาะสม .10 ภาพ/วัน และช่วงหลังยกเลิก ปร.42 มีการเสนอภาพข่าวที่ไม่เหมาะสม .00 ภาพ/วัน ทำให้ไม่สามารถหาค่า P ออกมาได้

เช่นเดียวกับในส่วนของพื้นที่ พบว่า ในช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพทั้งปริมาณ มีการเสนอภาพข่าวไม่เหมาะสม .96 ตารางนิ้ว/วัน และ หลังยกเลิก ปร.42 มีการเสนอภาพข่าวไม่เหมาะสม .00 ตารางนิ้ว/วัน ทำให้ไม่สามารถ หาค่า P ได้

แสดงว่าช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทยเชิงคุณภาพมีความแตกต่างในการนำเสนอภาพข่าวที่ไม่เหมาะสม ถือเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

ตารางที่ 26 จำนวนและพื้นที่การนำเสนอภาพข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพ เปรียบเทียบก่อน และหลัง ยกเลิกปร. 42

	จำนวน (ชิ้น)		พื้นที่ (ตารางนิ้ว)	
	ก่อน	หลัง	ก่อน	หลัง
ไม่เหมาะสม	.04	.04	.43	1.26
t=	.00	P-value= 1.000	t= -.89	P-value= .377

จากตารางที่ 26 พบว่า ในช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพมีการนำเสนอภาพข่าวไม่เหมาะสม .04 ข่าว/วัน และช่วงหลังยกเลิกปร.42 มีการนำเสนอภาพข่าวไม่เหมาะสม .04 ข่าว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ 1.000 ซึ่งสูงกว่า .05

ในส่วนของพื้นที่ พบว่า ในช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพ มีการนำเสนอภาพข่าว ไม่เหมาะสม .43 ตารางนิ้ว/วัน และช่วงหลังยกเลิก ปร.42 มีการนำเสนอภาพข่าวไม่เหมาะสม 1.26 ตารางนิ้ว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .377 ซึ่งมากกว่า .05

แสดงว่า ในช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวัน ภาษาไทยเชิงคุณภาพไม่มีความแตกต่างในการนำเสนอภาพข่าวที่ไม่เหมาะสม ถือเป็นการปฏิเสธสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2.2 หลังยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์
รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ มีการนำเสนอภาพข่าวไม่เหมาะสม ลดลงกว่า
หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพทั้งปริมาณ และ หนังสือพิมพ์รายวัน
ภาษาไทยเชิงปริมาณทั้งคุณภาพ มีการนำเสนอภาพข่าวไม่เหมาะสมน้อยลง
กว่าเชิงคุณภาพ

จากตารางที่ 24-26 ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น พบว่า หนังสือพิมพ์
รายวันภาษาไทยทั้ง 3 ประเภท คือ หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ
เชิงคุณภาพทั้งปริมาณ และเชิงคุณภาพ ไม่มีความแตกต่างในการนำเสนอ
ภาพข่าวไม่เหมาะสม ระหว่างช่วงก่อน และหลังยกเลิก ปร.42 ดังนั้น
สมมติฐานที่ 2.2 จึงถูกปฏิเสธด้วยเช่นกัน

สมมติฐานที่ 3 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยช่วงก่อน และหลังยกเลิก
ปร.42 มีการใช้ภาษาในการพาดหัวข่าว "หน้าหนึ่ง" แตกต่างกัน

ตารางที่ 27 จำนวนพาดหัวข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) ของหนังสือพิมพ์
รายวันภาษาไทยเปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42

จำนวน (ชิ้น)		
	ก่อน	หลัง
ภาพรวม	43.61	41.69
t=	3.18	P-value= .002
เหมาะสม	43.39	41.33
t=	3.56	P-value= .001
ไม่เหมาะสม	.22	.37
t=	-.69	P-value= .494

จากตารางที่ 27 พบว่าช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับ ที่ทำการวิเคราะห์ มีพาดหัวข่าว 43.61 ข่าว/วัน และช่วงหลังยกเลิก ปร.42 มีพาดหัวข่าว 41.69 ข่าว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .002 ซึ่งน้อยกว่า .05

ทั้งนี้ เป็นพาดหัวข่าวที่ใช้ภาษาเหมาะสม 43.39 ข่าว/วัน และ 41.13 ข่าว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .001 ซึ่งน้อยกว่า .05 และมีพาดหัวข่าวที่ใช้ภาษาไม่เหมาะสม .22 ข่าว/วัน และ .37 ข่าว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .494 ซึ่งสูงกว่า .05

แสดงให้เห็นว่าในช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยมีจำนวนพาดหัวข่าวแตกต่างกันตามสมมุติฐาน คือ ในช่วงก่อนยกเลิก ปร.42 จะมีจำนวนพาดหัวข่าวมากกว่าช่วงหลังยกเลิก ปร.42 โดยในช่วงหลังยกเลิก ปร.42 จะมีพาดหัวข่าวน้อยลง ทั้งนี้ มีการใช้ภาษาที่เหมาะสมในการพาดหัวข่าวลดลง ในขณะที่การใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าวไม่เปลี่ยนแปลง

สมมุติฐานที่ 3.1 หลังยกเลิก ปร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพทั้งปริมาณ และเชิงคุณภาพ มีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าวลดลง

ตารางที่ 28 จำนวนพาดหัวข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังยกเลิก ปร.42

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		
จำนวน (ชิ้น)		
	ก่อน	หลัง
ไม่เหมาะสม	.14	.37
t=	-1.11	P-value= .270

จากตารางที่ 28 พบว่า ในช่วงก่อนยกเลิก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ มีการนำเสนอพาดหัวข่าวที่ใช้ภาษาไม่เหมาะสม .14 ข่าว/วัน และช่วงหลังยกเลิก พร.42 มีการนำเสนอพาดหัวข่าวที่ใช้ภาษาไม่เหมาะสม .37 ข่าว/วัน มีค่า P ที่ระดับนัยสำคัญ .270 ซึ่งสูงกว่า .05

แสดงให้เห็นว่า ไม่มีความแตกต่างในการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว ระหว่างช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ถือเป็นกรณีศึกษาสมมติฐาน

ตารางที่ 29 จำนวนพาดหัวข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพทั้งปริมาณ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร. 42

	จำนวน (ชิ้น)	
	ก่อน	หลัง
ไม่เหมาะสม	.04	.00
t= -		P-value= -

จากตารางที่ 29 พบว่า ในช่วงก่อนยกเลิก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพทั้งปริมาณ มีการเสนอพาดหัวข่าวที่ใช้ภาษาไม่เหมาะสม .04 ข่าว/วัน และ ช่วงหลังยกเลิก พร.42 ไม่มีการเสนอพาดหัวข่าวที่ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ทำให้ไม่สามารถหา ค่า P ได้

แสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพทั้งปริมาณในช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ไม่มีความแตกต่างในการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว ถือเป็นกรณีศึกษาสมมติฐาน

ตารางที่30 จำนวนพาดหัวข่าว (เฉลี่ยต่อวัน) ของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพ เปรียบเทียบช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42

	จำนวน (ชิ้น)	
	ก่อน	หลัง
ไม่เหมาะสม	.04	.00
t= -		P-value= -

จากตารางที่30 พบว่า ช่วงก่อนยกเลิก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณ มีการนำเสนอพาดหัวข่าว ที่ใช้ภาษาไม่เหมาะสม .04 ข่าว/วัน และ ช่วงหลังยกเลิก พร.42 ไม่มีการนำเสนอพาดหัวข่าวที่ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ทำให้ไม่สามารถหาค่า P ได้

แสดงให้เห็นว่า หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงคุณภาพไม่มีความแตกต่างในการนำเสนอพาดหัวข่าวที่ใช้ภาษาไม่เหมาะสม ระหว่างช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ถือเป็นกรณีศึกษาสมมติฐาน

สมมติฐานที่3.2 หลังยกเลิก พร.42 หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยเชิงปริมาณจะมีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ในการพาดหัวข่าวน้อยลงกว่าหนังสือพิมพ์เชิงปริมาณเชิงคุณภาพ และหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพเชิงปริมาณจะมีการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ในการพาดหัวข่าวน้อยลงกว่าหนังสือพิมพ์เชิงคุณภาพ

จากตารางที่28-30 พบว่า หนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทยทั้ง 3 ประเภท คือ เชิงปริมาณ เชิงกึ่งคุณภาพเชิงปริมาณ และ เชิงคุณภาพ ไม่มีความแตกต่างในการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว ทั้งในช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ดังนั้น สมมติฐานข้อนี้จึงถูกปฏิเสธเช่นเดียวกัน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม ถ้ามองความคิดเห็นบรรณาธิการข่าว หรือ หัวหน้าข่าว
หน้าหนึ่ง

จากการสอบถามความคิดเห็นบรรณาธิการข่าว หรือ หัวหน้าข่าว หน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย 6 ชื่อฉบับที่ทำการวิจัย จำนวน 15 คน คือไทยรัฐ 1 คน เดลินิวส์ 3 คน มติชน 3 คน สยามรัฐ 2 คน แนวหน้า 3 คน และบ้านเมือง 4 คน

ในบรรดาบรรณาธิการ หรือ หัวหน้าข่าว 15 คน เป็นหญิง เพียง 1 คนโดยมีอายุระหว่าง 36-45 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี และ อ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า 3 ฉบับต่อวัน เพื่อติดตามข่าวสารของบ้านเมือง และ ตรวจเช็คข่าว

ส่วนชาย 14 คน มีอายุระหว่าง 25-35 ปี จำนวน 8 คน อายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 5 คน และ อายุระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 1 คน โดยในจำนวนนี้ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี 13 คน ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี 1 คน

โดย 11 คน อ่านหนังสือพิมพ์มากกว่า 3 ฉบับต่อวัน และ 3 คน อ่านหนังสือพิมพ์ 3 ฉบับต่อวัน เพื่อติดตามข่าวสารบ้านเมือง ใช้ในการตรวจเช็คข่าวและเป็นหัวข้อในการสนทนากับบุคคลอื่น นอกจากนี้ ยังใช้ในการค้นหาประเด็นข่าวหรือแง่มุมใหม่ ๆ ที่น่าสนใจเพื่อติดตามข่าวต่อไปและยังศึกษาการพัฒนาของหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับ เพื่อนำมาวิเคราะห์และปรับปรุงของตัวเอง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ พร.42

หลักเกณฑ์ในการนำเสนอข่าว "หน้าหนึ่ง" หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐระบุว่า จะเลือกข่าวที่อยู่ในความสนใจของประชาชน มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ เป็นประโยชน์ต่อสังคมและที่สำคัญจะต้องเป็นเรื่องที่ใหม่สด และถูกต้องตามข้อเท็จจริง

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ จะยึดในเรื่องของนโยบายของหนังสือพิมพ์ว่า ต้องมีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ เป็นประโยชน์ต่อสังคม อยู่ในความสนใจของคนส่วนใหญ่

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์มติชน จะเน้นประเด็นความขัดแย้งทางการเมืองหรือสถานการณ์การเมืองในขณะนั้น โดยจะดูว่าเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชน หรือมีผลกระทบในวงกว้างเพียงใด ไม่ใช่เฉพาะกระทบในระดับรัฐบาลเท่านั้น แต่จะดูผลกระทบต่อประชาชนและเศรษฐกิจของประเทศด้วย นอกจากนี้ จะมีการพิจารณาถึงผลการวิจัย หรือข้อมูลใหม่ ๆ ที่เพิ่งค้นพบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวิชาการ หรือเรื่องที่ผ่านมาในอดีต ทั้งนี้ ข่าวที่จะได้รับเลือกให้ขึ้นหน้าหนึ่ง จะไม่ได้มีเฉพาะข่าวการเมืองเท่านั้น แต่จะขึ้นอยู่กับความถนัดของหัวหน้าข่าวหน้าหนึ่งในแต่ละวัน และมาจากการประชุมโต๊ะข่าว

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์สยามรัฐ จะยึดหลักเกณฑ์ที่ว่า ข่าวนั้น ๆ จะต้องมีการ มีประโยชน์ต่อสังคม มีผลกระทบต่อส่วนรวม เรียกร้องความเป็นธรรมให้สังคม ปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติ โดยจะต้องเสนอข่าวด้วยข้อมูลที่ถูกต้อง ตรงกับข้อเท็จจริง ไม่กระทบหรือละเมิดต่อสิทธิส่วนบุคคล และไม่ช่วยเหลือผู้กระทำผิด

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์แนวหน้า พิจารณาถึงนโยบายของหนังสือพิมพ์และสถานการณ์ในขณะนั้นเป็นอย่างไร จากนั้นจะพิจารณาเรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชน และ ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากเรื่องนั้น ๆ โดยจะยึดถือข้อเท็จจริงเป็นหลัก

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์บ้านเมือง จะยึดนโยบายของหนังสือพิมพ์ และพิจารณา เรื่องที่เป็นผลกระทบต่อประชาชนส่วนใหญ่ เรื่องที่อยู่ในความสนใจของประชาชนเป็นข่าวที่สร้างสรรค์ ช่วยกระตุ้นการทำงานของหน่วยราชการ ทั้งนี้จะเน้นในเรื่องของข่าวการเมือง แต่บางครั้งจะมีการเสนอข่าวที่เป็นเรื่องแปลก ๆ เพื่อไม่ให้ผู้อ่านเครียดเกินไป และจะหลีกเลี่ยงการเสนอข่าวที่จะเป็นผลลบ หรือทำให้ภาพพจน์ของประเทศเสียหาย

สำหรับเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปร.42 นั้น หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐเห็นว่า เป็นกฎหมายที่เหมาะสมกับประเทศเผด็จการมากกว่าประเทศประชาธิปไตย เพราะเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่มากเกินไป โดยเฉพาะในเรื่องของการสั่งปิดหนังสือพิมพ์ ที่สามารถสั่งการได้ทันที โดยไม่ผ่านกระบวนการยุติธรรมก่อน

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 1 ใน 3 คน ที่ให้ความเห็นในครั้งนั้นมองว่า ปร.42 มีทั้งข้อดีและข้อเสีย โดยข้อดีคือเป็นกรอบให้แก่คนทำหนังสือพิมพ์ที่จะต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่จนเกินเลย ข้อเสียคือ ทำให้คนทำหนังสือพิมพ์ถูกตีกรอบ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว คนทำหนังสือพิมพ์ไม่ควรจะต้องมีกรอบในลักษณะเช่นนี้

ส่วนอีก 2 คน เห็นว่า ปร.42 เป็นกฎหมายที่ไม่ดี เพราะเป็นการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่มากเกินไป ถือว่าเป็นกฎหมายเผด็จการ และเป็นเรื่องที่ถูกตั้งข้อสงสัยได้ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ไป และยังเห็นว่า เมื่อยกเลิกไปแล้ว ก็ไม่ควรที่จะนำมาพูดถึงอีกเพราะจะทำให้เกิดความพยายามที่จะรื้อฟื้น หรือนำกฎหมายในลักษณะเดียวกันมาใช้อีก ควรจะให้หมดไปจากความทรงจำได้แล้ว

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์มติชน มองว่า ปร.42 เป็นกฎหมายที่ออกมาในช่วงที่ประเทศปกครองด้วยเผด็จการ ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องครอบงำความคิดของสังคม ปิดหูปิดตาชาวบ้าน เพื่อรักษาอำนาจของตัวเอง ดังนั้น กฎหมายฉบับนี้อาจจะเหมาะสมกับยุคสมัยนั้น แต่เมื่อยุคสมัยได้ผ่านพ้นไปแล้ว จึงสมควรที่จะถูกยกเลิกไปเพราะ ปร.42 เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่มากเกินไป โดยเฉพาะในเรื่องของอำนาจในการสั่งปิดหนังสือพิมพ์ โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการศาลก่อน เพียงแต่อ้างเรื่องของความมั่นคงที่ไม่มีการกำหนดขอบเขตหรือบรรทัดฐานที่แน่ชัด

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์สยามรัฐ เห็นว่า ปร.42 เปรียบเสมือนเครื่องมือของเผด็จการในการจำกัดสิทธิ และควบคุมการทำหน้าที่ของสื่อมวลชน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ขัดต่อวิชาชีพของนักหนังสือพิมพ์อย่างมาก และสมควรที่จะถูกยกเลิกไป เพราะยังมีกฎหมายอื่น ๆ ที่เหมาะสม และถูกต้องตามกระบวนการ ที่จะสามารถนำมาใช้ในการตรวจสอบหนังสือพิมพ์

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์แนวหน้า ให้ความเห็นแต่เพียงสั้น ๆ ว่า
 พร.42 เป็นกฎหมายที่ริดรอนสิทธิเสรีภาพของคนทำหนังสือพิมพ์และประชาชน
 อย่างรุนแรง มีข้อกำหนดที่ใช้ในการควบคุมสื่อมวลชนที่รุนแรงเกินไปแต่ถ้ามอง
 ในแง่ดีก็ถือว่า มีไว้เพื่อเตือนสติคนทำหนังสือพิมพ์ไม่ให้ทำหน้าที่เกินเลยขอบเขต

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์บ้านเมือง ระบุว่า พร.42 เป็นกฎหมายเผด็จ
 การที่ออกมาเพื่อจำกัดสิทธิและเสรีภาพของคนทำหนังสือพิมพ์ แต่อย่างไรก็ตาม
 กฎหมายที่ออกมาในยุคสมัยใดก็จะเหมาะสมกับยุคสมัยนั้น ดังนั้นเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลง
 ไป มีการพัฒนามากขึ้น ประชาชนมีการศึกษา มีความรู้มากขึ้น กฎเกณฑ์
 ต่าง ๆ ที่เคยออกมา กัดค้น หรือปิดหูปิดตาประชาชน จะต้องคลี่คลายไป

สำหรับในช่วงที่ผ่าน พร.42 มีอิทธิพลต่อการนำเสนอข่าวหรือไม่
 หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ยอมรับว่า มีอิทธิพลค่อนข้างมาก แต่เป็นเรื่อง
 ของความรู้สึกที่รู้สึกว่าจะต้องเสี่ยงอยู่ตลอดเวลา เพราะไม่ทราบว่า การเสนอข่าว
 แต่ละวันจะเป็นที่พอใจของรัฐบาลหรือไม่ รัฐบาลจะตักเตือนหรือสั่งปิดหนังสือพิมพ์
 เมื่อไร เพราะกฎเกณฑ์ในการตักเตือนหรือสั่งปิดหนังสือพิมพ์ไม่มีมาตรฐาน

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ 1 ใน 3 คน ระบุว่า พร.42 จะมี
 อิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าว แต่จะเป็นเฉพาะข่าวการเมือง ซึ่งมีผลกระทบต่อ
 รัฐบาล ส่วนข่าว อื่น ๆ มักจะไม่ค่อยถูกเพ่งเล็ง

ส่วนหัวหน้าข่าวอีก 2 คน เห็นว่า พร.42 ไม่มีอิทธิพลต่อการนำ
 เสนอข่าวเพราะในทางปฏิบัติไม่เคยคำนึงถึง พร.42 แต่จะคำนึงถึงข้อเท็จจริง
 และผลกระทบต่อประชาชนมากกว่า และเห็นว่า พร.42 จะมีผลกับระดับ
 นโยบาย หรือ นักหนังสือพิมพ์ระดับผู้ใหญ่ที่เป็นคอลัมน์นิสต์ มากกว่าจะมีผลต่อผู้
 ปฏิบัติในระดับล่าง

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์มติชน ทั้ง 3 คน มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน
 คือคนแรกรู้สึกว่าการคัดเลือกข่าวมากเพราะในช่วง พร.42
 มีผลบังคับใช้ ช่างบางข่าวไม่สามารถที่จะนำมาเสนอได้ หรือหากนำมา
 เสนอก็ต้องเขียนแบบเลี่ยงมาก ทำให้การเสนอข่าวในช่วงนั้นค่อนข้างลำบาก

หัวหน้าข่าวคนที่ 2 บอกว่า พร.42 จะมีอิทธิพลหรือไม่ ขึ้นอยู่กับรัฐบาลแต่ละยุค หากรัฐบาลยุคใด นำ พร.42 มาใช้บ่อย ก็จะทำให้การทำงานของคนที่ทำหน้าที่สื่อพิมพ์ไม่มีอิสระเท่าที่ควร

ส่วนหัวหน้าข่าว คนที่ 3 ที่ให้สัมภาษณ์ ไม่รู้สึกว่า พร.42 จะมีอิทธิพลหรือกดดัน ในการทำงาน เพราะกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ถูกนำมาใช้เป็นบรรทัดฐานในการควบคุมหนังสือพิมพ์ แต่จะเป็นการนำมาใช้อ้างอิง เพื่อตอบสนองคนที่ม้ออำนาจในบางยุค บางสมัยเท่านั้น

สำหรับหัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์สยามรัฐ 2 คน ที่ให้สัมภาษณ์ คนหนึ่งเห็นว่า พร.42 มีอิทธิพลมากกับข่าวที่มีผลกระทบต่อหน่วยราชการ หรือการบริหารบ้านเมืองของรัฐบาล ส่วนอีกคนหนึ่งเห็นว่า ไม่มีผลกระทบอะไร เพราะในการคัดเลือกข่าวมีกฎเกณฑ์อยู่แล้ว คือ ยึดถือข้อมูลที่ถูกต้องตรงตามข้อเท็จจริง

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์แนวหน้า เห็นว่า พร.42 มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าวมาก เพราะให้อำนาจเจ้าหน้าที่ปิดหนังสือพิมพ์ได้ ทำให้ข่าวบางข่าว ไม่สามารถนำมาเสนอได้ เนื่องจากเกรงว่า หนังสือพิมพ์อาจถูกปิดด้วยเหตุผลด้านความมั่นคง ที่ไม่ได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่แน่ชัด แต่ถึงกระนั้นก็ตาม การเสนอข่าวก็จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม และกระแสเรียกร้อง หรือกระแสของสังคมในขณะนั้นด้วย

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์บ้านเมือง เห็นพ้องต้องกันว่า พร.42 ไม่มีอิทธิพลต่อการคัดเลือกข่าว เพราะในการคัดเลือกข่าวจะต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบต้องอยู่ในกรอบของกฎหมาย ไม่เป็นการละเมิดผู้อื่น

จากความรู้สึกที่แตกต่างกันของหัวหน้าข่าวในเรื่องของ พร.42 ต่อการคัดเลือกข่าว ส่งผลให้ความรู้สึกเกี่ยวกับหนังสือพิมพ์ในช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ของหัวหน้าข่าวแตกต่างกันไปด้วย

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ รู้สึกว่า มีความแตกต่างในแง่ของ

เสรีภาพของคนทำหนังสือพิมพ์ที่มีมากขึ้น ทำให้ความรู้สึกเสี่ยงที่จะต้องถูกสิ่งปิดหนังสือพิมพ์เมื่อไรก็ได้หมดไป และทำให้การตรวจสอบรัฐบาลโดยหนังสือพิมพ์ทำได้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ในระยะสั้นนี้ หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐบอกว่าการแตกต่างในแง่ของเนื้อหาข่าวของข่าวสารที่นำมาเสนอ จะไม่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด แต่ที่เห็นได้ชัดจะเป็นเรื่องการขอเปิดหนังสือพิมพ์ ที่สามารถกระทำได้โดยการแจ้งให้เจ้าพนักงานทราบเท่านั้น ทำให้มีหนังสือพิมพ์หรือ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในต่างจังหวัด ซึ่งในจุดนี้มีข้อบกพร่องคือ เจ้าหน้าที่ไม่เคร่งครัดในการติดตามตรวจสอบหนังสือพิมพ์ หรือ สิ่งของที่เปิดใหม่ ๆ ทำให้มีหนังสือพิมพ์ หรือ สิ่งพิมพ์ที่ไม่เหมาะสมเป็นจำนวนมาก

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เห็นว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ช่วง มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือ ทำให้หนังสือพิมพ์เล่นข่าวได้อย่างเสรีถึงแม้บางข่าว บางเรื่องจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ หรือ บางเรื่องเป็นเรื่องที่ไม่น่าที่จะนำมาเสนอเป็นข่าว หรือ ภาพข่าว ที่ปัจจุบันมีการนำภาพที่ไม่เหมาะสม มาเสนอเป็นจำนวนมาก เช่น ภาพข่าวอุบัติเหตุ หรือ ภาพข่าวอาชญากรรม ที่แสดงให้เห็นถึงความสยดสยอง หรือ บางครั้งเสรีภาพที่ได้รับมา ทำให้หนังสือพิมพ์เข้าไปมีส่วน หรือ อิงกับการเมืองจนกลายเป็นแหล่งอิทธิพล ดังนั้น จึงเห็นว่าเป็นเรื่องของความไม่พอดี

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์มติชน เห็นว่า หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ช่วงมีความแตกต่างกัน แต่ทั้งนี้ความแตกต่างดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้น หรือ เป็นผลกระทบมาจากการยกเลิก พร.42 โดยตรง แต่ความแตกต่างนั้นเป็นผลสะท้อนมาจากการเปลี่ยนแปลงของสังคม การพัฒนาของสังคมที่ประชาชนมีการศึกษา มีความรู้มากขึ้น ทำให้การเสนอข่าวจะต้องเปลี่ยนแปลงไปตามกระแสของสังคม

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์สยามรัฐ 2 คน ที่ให้สัมภาษณ์ มีความเห็นที่แตกต่างกันโดยคนหนึ่งเห็นว่า ไม่มีความแตกต่างกัน เพราะในการคัดเลือกข่าวได้ยึดหลักเกณฑ์ของความถูกต้อง และไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น ดังนั้น ไม่ว่าจะมิ พร.42 หรือไม่ ผลย่อมไม่แตกต่างกัน

ส่วนอีกคนหนึ่งเห็นว่า มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด เพราะในช่วงที่มี พร.42 หนังสือพิมพ์ โดยเฉพาะหน้าหนึ่ง จะมีการเสนอข่าวเน้นไปทาง

ข่าวอาชญากรรม หรือ เรื่องชู้สาว แต่เมื่อยกเลิก พร.42 ไปแล้ว จะมีการนำเสนอข่าวในลักษณะที่เป็นการตีแผ่การทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์แนวหน้า เห็นว่าแตกต่างในแง่ที่ทำให้การเสนอข่าวเปิดกว้างมากขึ้น สามารถเสนอข่าวให้หลากหลายขึ้น เพราะหากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นผู้เสียหายสามารถฟ้องร้องดำเนินคดีกับหนังสือพิมพ์ แทนที่เจ้าหน้าที่จะใช้อำนาจสั่งปิดหนังสือพิมพ์

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์บ้านเมือง เห็นว่า หนังสือพิมพ์ช่วงก่อนและหลังยกเลิก พร.42 ไม่มีความแตกต่างกัน เพราะหากจะพบในแง่ของกฎหมายควบคุม เมื่อหมด พร.42 ไปแล้ว ยังมีกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาใช้ในการควบคุมหนังสือพิมพ์ไม่ให้เสนอข่าวเกินเลยความเป็นจริง ดังนั้น จึงไม่รู้ลึกพิเศษกับการที่ พร.42 ถูกยกเลิกไป นอกจากนี้ อาชีพคนทำหนังสือพิมพ์ เป็นอาชีพที่ต้องสร้างผลงาน ฉะนั้น ในการทำงาน หรือ การเสนอข่าว จะต้องทำตามข้อเท็จจริง ไม่ว่าจะมียกกฎหมายมาควบคุม หรือไม่ก็ตาม

สำหรับในเรื่องของเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ มีมากเกินไปหรือไม่และหนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบต่อสังคมเพียงใด สมควรที่จะต้องมี การตั้งหน่วยงานหรือองค์กรขึ้นมาดูแลการทำงานของหนังสือพิมพ์หรือไม่นั้น

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เห็นว่า ในเรื่องของเสรีภาพสำหรับคนทำหนังสือพิมพ์นั้น ไม่มีคำว่า "มากเกินไป" เพราะเป็นธรรมชาติ และความถูกต้อง ที่จะต้องให้เสรีภาพแก่คนทำหนังสือพิมพ์

ส่วนเรื่องของความรับผิดชอบต่อสังคม พูดโดยรวมได้ว่า อยู่ในเกณฑ์พอใช้ แต่ไม่สามารถที่จะระบุชี้ชัดได้ เพราะเป็นเรื่องของจิตสำนึกของแต่ละบุคคล ขณะเดียวกันก็ไม่เห็นด้วย ที่จะให้มีการตั้งหน่วยงาน หรือองค์กรขึ้นมาดูแลการทำงานของหนังสือพิมพ์ เพราะเท่ากับเป็นการหาห่วงใหม่มาผูกคอ หลังจากที่ได้พยายามกำจัดห่วงเก่า คือ พร.42 ได้สำเร็จแล้ว

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เห็นว่า หากมีความรู้สึกว่าคุณทำหนังสือพิมพ์คนใด ประพฤติตัว หรือ ปฏิบัติหน้าที่ไปในทางที่ไม่ถูกต้องแล้ว เป็นหน้าที่ของหัวหน้า หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์ ที่จะต้องดูแลให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณ และตามกฎหมายนอกจากจะเป็นหน้าที่ของหัวหน้า หรือ เจ้าของหนังสือพิมพ์แล้ว ตัวผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำของหนังสือพิมพ์ สามารถที่จะฟ้องร้องดำเนินคดีได้ เพราะหนังสือพิมพ์จะต้องปฏิบัติตนอยู่ในกรอบของกฎหมาย

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไม่ได้มีเสรีภาพมากเกินไป เพียงแต่คนทำหนังสือพิมพ์บางคนใช้เสรีภาพที่มีอยู่ไปในทางที่ไม่ถูก เช่น บางครั้ง ก็ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งจะเห็นได้ชัดจากข่าวบันเทิงที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของดารา ซึ่งในเรื่องของความรับผิดชอบนี้ ไม่สามารถที่จะระบุได้ว่าคนทำหนังสือพิมพ์ มีความรับผิดชอบมากน้อยแค่ไหน เพราะเรื่องนี้เป็นจิตสำนึกของบุคคล

ส่วนเรื่องที่จะให้มีหน่วยงาน หรือ องค์กรดูแลตรวจสอบหนังสือพิมพ์ หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่สมควร เพราะเกรงจะกลายเป็นเรื่องของพวกเขาหลากหลายไป หนังสือพิมพ์ใหญ่ ๆ เท่านั้นจึงจะมีสิทธิมีเสียง จะเห็นได้จากสมาคมนักข่าวฯ หรือ สมาคมนักหนังสือพิมพ์ฯ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ เห็นว่า หนังสือพิมพ์แต่ละแห่งควรจะตรวจสอบดูแลกัน เป็นการภายใน และควรจะมีการแก้ไขกฎหมายบางฉบับ เพื่อให้ได้ให้ความคุ้มครอง แก่ผู้ที่ถูกละเมิดอย่างเต็มที่ และ หากจะมีการตั้งหน่วยงานหรือ องค์กรใดขึ้นมา ก็ควรจะตั้งขึ้นเพื่อให้คำแนะนำ หรือ ปรึกษาแก่ผู้ที่ถูกละเมิดมากกว่า

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์มติชน มองว่า เสรีภาพที่หนังสือพิมพ์มีในขณะนี้ยังไม่มากนักเกินไป เพราะยังมีเรื่องบางเรื่อง หรือ บางจุด ที่หนังสือพิมพ์ยังเข้าไปแตะไม่ได้ นอกจากนี้ ยังมีกรอบของกระบวนการศาล ที่คอยคุมไม่ให้หนังสือพิมพ์กระทำการที่เกินเลยกรอบของกฎหมายอยู่

ดังนั้น หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์มติชน จึงไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการตั้งหน่วยงาน หรือ องค์กรขึ้นมาดูแลตรวจสอบหนังสือพิมพ์ เพราะจะกลายเป็นตัวถ่วงความเป็นอิสระในการทำงาน ปัจจุบันมีกระบวนการศาลก็เพียงพออยู่แล้ว และอาจจะเสริมด้วยการแก้ไขกฎหมายให้รัดกุม และ คุ่มครองสิทธิของคนด้วย โอกาส ที่ปัจจุบันมักจะถูกละเมิด

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์สยามรัฐ เห็นว่า คนทำหนังสือพิมพ์มีสิทธิเสรีภาพเท่าที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่ได้มากหรือน้อยไปกว่าเดิม แต่สิ่งสำคัญที่ควรพิจารณามากกว่าก็คือ เรื่องของความรับผิดชอบในการนำเสนอข่าว ซึ่งเรื่องนี้ก็อยู่ที่จิตสำนึกของแต่ละคนว่า ได้คำนึงถึงหรือยึดถือจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพมากน้อยเพียงใด

ส่วนเรื่องการตั้งหน่วยงาน หรือ องค์กรขึ้นมาดูแลตรวจสอบนั้นหัวหน้าข่าวคนหนึ่ง เห็นว่า เป็นเรื่องที่ไม่จำเป็น เพราะหนังสือพิมพ์มีการคุมกันเองอยู่แล้ว ส่วนอีกคนหนึ่ง ไม่ชัดเจนถ้าจะมีการตั้งหน่วยงาน หรือ องค์กรขึ้นมาดูแลตรวจสอบ แต่หน่วยงาน หรือ องค์กรดังกล่าว จะต้องไม่ใช่เป็นไปในลักษณะที่ให้ทางราชการเข้ามาควบคุม

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์แนวหน้า เห็นว่า เสรีภาพที่หนังสือพิมพ์มีอยู่ในขณะนี้อยู่ในเกณฑ์ปกติ ไม่มากเกินไป เพราะยังมีบางเรื่องที่หนังสือพิมพ์ไทยไม่สามารถจะกระทำได้ ในขณะที่หนังสือพิมพ์ต่างประเทศสามารถกระทำได้

สำหรับเรื่องของความรับผิดชอบนั้น หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์แนวหน้ามองว่าหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบพอสมควร โดยหากเกิดความผิดพลาดขึ้นมา ผู้ที่ได้รับความเสียหาย สามารถที่จะดำเนินคดีกับหนังสือพิมพ์ได้ ซึ่งในจุดนี้เอง ทำให้เห็นว่า ไม่มีความจำเป็นอะไรที่จะต้องมีการตั้งหน่วยงานหรือ องค์กรมาคอยดูแลตรวจสอบหนังสือพิมพ์ เพราะมีกระบวนการศาล ประกอบกับหนังสือพิมพ์แต่ละแห่งก็มีการตรวจสอบกันเองอยู่แล้ว

หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์บ้านเมือง เห็นว่า หนังสือพิมพ์ขณะนี้เสรีภาพแต่ไม่สามารถระบุได้ว่า มีมากเกินไปหรือไม่ เพราะ เป็นเรื่องของความรู้สึก

ของแต่ละคนและเสรีภาพ ยังขึ้นอยู่กับบางเรื่อง บางโอกาสอีกด้วย

สำหรับเรื่องของความรับผิดชอบ หัวหน้าข่าวหนังสือพิมพ์บ้านเมือง มองว่าค่อนข้างจะมีน้อย จะเห็นได้จากปัจจุบันมักจะมีการนำเสนอข่าวสารที่ยังได้ข้อมูล ไม่ชัดเจน ซึ่งอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อบ้านเมืองได้ แต่ในเรื่องนี้ผลเสียก็จะเกิดกับหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ ไม่กระทบต่อหนังสือพิมพ์ส่วนรวม เพราะประชาชนจะขาดความเชื่อถือในหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ๆ ไปเอง อย่างไรก็ตาม เรื่องความรับผิดชอบเป็นเรื่องของความรู้สึก ไม่สามารถที่จะนำความคิด หรือความรู้สึกของคนใดคนหนึ่ง มาเป็นบรรทัดฐานวัดได้ว่า หนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบเพียงพอหรือยัง

ส่วนเรื่องของการตั้งหน่วยงาน หรือ องค์กรดูแลตรวจสอบหนังสือพิมพ์ หัวหน้าข่าว 3 ใน 4 คนที่ให้สัมภาษณ์ เห็นว่า เป็นเรื่องที่ไม่เสียหาย แต่จะต้องดูวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งให้ชัดเจน และควรจะมีหน้าที่ในการให้ความรู้ ความคิดเห็น และคอยชี้แนะในบางเรื่อง แต่หน่วยงาน หรือ องค์กรที่จะมีการตั้งขึ้นมา ควรจะมีบทบาทหน้าที่เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่ง และค่อย ๆ ลดบทบาทลงจนในที่สุดจนในที่สุดก็หมดไป เมื่อคิดว่า หนังสือพิมพ์มีความรับผิดชอบเพียงพอแล้ว

สำหรับหัวหน้าข่าวอีกคนหนึ่ง เห็นว่า ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการจัดตั้งหน่วยงาน หรือ องค์กรใดขึ้นมาดูแลตรวจสอบหนังสือพิมพ์ เพราะหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับไม่ได้พึ่งพากัน เป็นไปในลักษณะต่างคนต่างอยู่ และมีการแข่งขันกันเอง ยกเว้นแต่กรณีที่เกิดผลกระทบต่อหนังสือพิมพ์โดยรวม จึงจะมีการรวมตัวกันในลักษณะเฉพาะกิจ ดังนั้น จึงยากที่จะให้ใครมาคุมใคร ยิ่งหนังสือพิมพ์ฉบับใหญ่ก็ยังไม่ยอมที่จะให้หนังสือพิมพ์ฉบับเล็กมาคุมอีกทั้งธรรมชาติของคนทำหนังสือพิมพ์ชอบความเป็นอิสระ ไม่ชอบให้ใครมาควบคุม นอกจากนี้ หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับก็มีการควบคุมกันเองอยู่แล้ว และในปัจจุบันผู้อ่านจะเป็นคนคอยตรวจสอบหนังสือพิมพ์ด้วยเช่นกัน